

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37EK/280/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123227263
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123227263.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. D. XXX/XX, XXX XX E., 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. D. XXX/XX, XXX XX E. obe zastúpené spoločným zákonným zástupcom: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. D. XXX/XX, XXX XX E., v zastúpení ORLÍKOVÁ Iveta prom. práv. so sídlom Kapitulská 6, Trnava, IČO: 50 330 209 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, XXX XX H., v konaní o vymoženie výživného a trov exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Luciou Baničovou, so sídlom exekútorského úradu Paulínska č. 17, Trnava, pod sp. zn. 382EX 85/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu tunajšieho súdu sp. zn. 37EK/280/2023 zo dňa 19.09.2023 takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 37EK/280/2023 zo dňa 19.09.2023 **z a m i e t a**.
- II. Oprávnení **n e m a j ú** voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov sťažnostného konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnení prostredníctvom zákonného a právneho zástupcu sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 08.02.2023 domáhali od povinného vymoženia zročného výživného a trov exekúcie. Ako exekučný titul pripojili rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/39/2017 – 311 zo dňa 27.09.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 17.10.2019, 05.11.2019, 06.08.2020, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/12/2022 – 588 zo dňa 20.09.2022, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 17.10.2022. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 14.02.2023.

2. Uznesením sp. zn. 37EK/280/2023 zo dňa 19.09.2023 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol a povinnému trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal. Predmetné uznesenie vyšší súdny úradník odôvodnil tým, že povinný neplnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom, podanie návrhu na vykonanie exekúcie bolo dôvodné, nakoľko je úlohou povinného strpieť exekučné konanie, ktoré sám zapríčinil nepravdivými úhradami. Nakoľko povinný nesplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom v stanovenom dátume a tým, že uhradil oprávnenému zročné výživné po dátume splatnosti danej splátky, vzniklo tak oprávnenému právo domáhať sa uhradenia zvyšnej peňažnej čiastky zročného výživného súdnou cestou, čo oprávnení aj využili.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že hoci uhradil 1. splátku o 4 dni neskôr (dňa 19.12.2022) podľa ut. § 565 OZ sa dlžník dostáva do omeškania so splátkou a veriteľovi synalagmaticky vzniká nárok na zosplatnenie celého dlhu až vtedy, ak dlžník (tu povinný) je s omeškaním niektorej splátky najneskôr do doby splatnosti splátky nasledujúcej. Z uvedeného vyplýva, že povinný by bol v omeškaní s úhradou splátky v prípade, ak by splátku, ktorú bol povinný uhradiť 15.12.2022 neuhradil do 15. januára 2023. K tejto skutočnosti nedošlo a povinný sa ani v jednom prípade nedostal do omeškania s úhradou splátky tak bežného výživného, ako aj úhrady nedoplatku na zročnom výživnom. Napadnuté uznesenie v odôvodnení vôbec

neuvádza, na základe akých skutočností a akých ustanovení právneho poriadku Slovenskej republiky dospel konajúci súd k záverom, že sa povinný dostal do omeškania niektorej splátky bežného alebo zročného výživného. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie jasne uviedol, kedy uhradil bežné výživné a nedoplatok na zročnom výživnom, pričom ani v jednom prípade sa povinný nedostal do omeškania s úhradou splátok v zmysle citovaného ustanovenia OZ. Je povinnosťou konajúceho súdu jasne a zrozumiteľne uviesť ustanovenia právneho predpisu, o ktoré opiera svoje rozhodnutie, a na základe ktorého zákonného ustanovenia považuje za preukázané, že sa povinný dostal do omeškania s úhradou splátky bežného alebo zročného výživného. V napadnutom rozhodnutí sa so skutočnosťou, že povinný sa s úhradami splátok bežného aj zročného výživného nedostal do omeškania, konajúci súd nijako nezaoberal a nepodoprel svoje úvahy akýmkoľvek zákonným ustanovením, namiesto toho v napadnutom uznesení konajúci súd arbitrárne odkazuje na neodôvodnenosť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie.

4. Súd predmetnú sťažnosť oprávnenému na vyjadrenie nezasielal, nakoľko povinný v predmetnej sťažnosti neuvádzal žiadne nové skutočnosti, vytykal konajúcejmu súdu iba nedostatočne zdôvodnené rozhodnutie vo veci jeho návrhu na zastavenie exekučného konania.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

13. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

14. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

15. V danom prípade súd mal preukázané, že exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/39/2017 – 311 zo dňa 27.09.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť

dňa 17.10.2019, 05.11.2019, 06.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/12/2022 – 588 zo dňa 20.09.2022, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 17.10.2022 a v zmysle ktorého „odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch V. VI. mení tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.12.2017 do 24.07.2020 v sume 610 eur na maloletú A. a v sume 610 eur na maloletú A. sa otcovi povoľuje splatiť v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným na každú maloletú s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu“. Rozhodnutím okresného súdu bola povinnému súčasne uložená povinnosť uhrádzať bežné výživné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

16. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že povinný uhradil zročné výživné 4 dni po lehote splatnosti (uvedenú okolnosť potvrdil aj sám povinný), spornou bola skutočnosť, kedy nastala zročnosť celého dlhu. Zákon o rodine v ust. § 76 ods. 1 stanovuje, že (bežné) výživné sa platí v pravidelných sa opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy za mesiac vopred. V danom prípade súd judikoval, naviazal povinnosť odporcu (povinného) splácať nedoplatok na zročnom výživnom v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným, t.j. vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky maloletých detí. Nakoľko tak povinný neučinil a splátku zročného výživného naviazanú na splatnosť bežného výživného za mesiac december uhradil až 19.12.2022, t.j. po lehote splatnosti (15.12.2022), nastala zákonom predpokladaná fikcia splatnosti celého dlžného výživného – inak povedané pri nedodržaní splátkového kalendára sa môže začať vymáhať celá zvyšná nezaplatená suma.

17. Sťažnostný súd pre úplnosť dodáva, že povinný nesprávne interpretuje ust. § 565 OZ, ktoré neurčuje, že veriteľ má právo požadovať zaplatenie celého dlhu až okamihom splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po splátke, s ktorou je dlžník v omeškaní, ale práve naopak časovo obmedzuje uplatnenie práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu pre omeškanie so zaplatením konkrétnej splátky na obdobie od omeškania s touto splátkou do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Na rozdiel od ust. § 565 OZ, ktoré dáva veriteľovi v stanovenom časovom rozmedzí na zváženie, či právo na zosplatenie dlhu využije, v zmysle ust. § 232 ods. 4 CSP nastáva zročnosť dlhu, ktorý súd povolil splácať v splátkach, pri omeškaní sa čo aj s len jednou splátkou automaticky okamihom omeškania so zaplatením splátky dlhu (v tomto prípade dlžného výživného), ak súd rozhodol, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Preto je aplikácia ust. § 565 veta druhá OZ v tomto prípade vylúčená. – doplnil som.

18. Napokon považuje exekučný súd za dôležité zdôrazniť, že právo na výživné je zákonným oprávnením dieťaťa, výživné platené povinným rodičom slúži k okamžitému uspokojovaniu potrieb oprávneného a povinný by mal zodpovedne pristupovať k plneniu svojej zákonnej povinnosti a dbať o to, aby vyživovaciu povinnosť plnil tak, ako mu bola stanovená exekučným titulom.

19. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti povinného rozhodol súd podľa ust. § 262 ods. 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešný oprávnení nemá nárok na ich náhradu, keď v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného im žiadne náklady nevnikli a o podanej sťažnosti ani nemali vedomosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (